

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΟΧΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ | ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ & ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΑΘΗΝΑ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 22-24, ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

“Η Μουσική Στην Ψηφιακή Εποχή: Streaming & Τεχνητή Νοημοσύνη”

ήταν ένα διεθνές forum που συνδιοργάνωσε ο ΑΠΟΛΛΩΝ (ΟΣΔ συγγενικών δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών) και η FIM (Διεθνής Ομοσπονδία Μουσικών). Καθώς το **περιεχόμενο που παράγεται από Τεχνητή Νοημοσύνη και η κυριαρχία των πλατφορμών streaming εξαπλώνονται**, το συνέδριο εξέτασε πώς **τα μοντέλα εσόδων, τα νομικά πλαίσια και η καλλιτεχνική εργασία αναδιαμορφώνονται** σε μια ψηφιακή οικονομία που δίνει προτεραιότητα στην κλίμακα έναντι της βιωσιμότητας.

Το συνέδριο συγκέντρωσε καλλιτέχνες, επαγγελματίες της μουσικής βιομηχανίας, νομικούς, ακαδημαϊκούς, πολιτικούς, διανοητές και τεχνολόγους γύρω από τρία κεντρικά ερωτήματα:

- Πώς διασφαλίζονται **βιώσιμα και δίκαια μοντέλα αμοιβής** σε μια κορεσμένη ψηφιακή αγορά;
- Πώς προστατεύονται τα δικαιώματα των δημιουργών όταν **τα συστήματα ΤΝ εκπαιδεύονται με το έργο τους το οποίο στη συνέχεια ανταγωνίζονται;**
- Ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος του νομοθέτη στη διαμόρφωση **ηθικής ΤΝ και δικαιότερων ψηφιακών αγορών**, χωρίς να εμποδίζεται η καινοτομία;

Ο νομικός Chris Castle (ARI) προσγειώνει τον κλάδο στην πραγματικότητα: «Η παραβίαση έχει ήδη συμβεί». Υποστηρίζει ότι οι τεχνολογικοί γίγαντες βασίζονται σε μαζική κλοπή για την εκπαίδευση ΤΝ και επισημαίνει ότι πλέον δεν πρόκειται για διαπραγμάτευση, αλλά για «μάχη σώμα με σώμα» για αναδρομική αποζημίωση..

APOLLON
GREEK MUSICIANS'
COLLECTING SOCIETY

KΕΝΤΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ | CHRIS CASTLE

Η Παραγωγική ΤΝ στον Τομέα της Ψυχαγωγίας: Η Οπτική των Δημιουργών

Αθήνα, 24 Οκτωβρίου 2025
Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Το πρώτο πράγμα που νομίζω ότι όλοι πρέπει να καταλάβουν και να είναι απολύτως ξεκάθαρο, είναι ότι τα εργαστήρια τεχνητής νοημοσύνης (AI labs) έχουν περάσει χρόνια για να φτάσουν σε αυτό το σημείο, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Το έχουν σκεφτεί αυτό, το πού βρισκόμαστε τώρα, και έκαναν scraping (σάρωση) και αντέγραφαν αυτό που αποκαλούν δεδομένα, για χρόνια. Κι αν διαβάσετε, για παράδειγμα, τα σχόλια της Google στο Σχέδιο Δράσης για την Τεχνητή Νοημοσύνη των ΗΠΑ, δεν αναφέρονται σε εμάς ως κατόχους “δικαιωμάτων”, αλλά ως κατόχους “δεδομένων” - και χαίρομαι που είμαι κάτοχος δεδομένων... Δεν ξέρω για εσάς, αλλά εγώ νομίζω ότι αυτή είναι απλά μια υπέροχη δουλειά!

Επομένως, στην περίπτωση των εργαστηρίων AI που ανήκουν στους Mag7, ή στις μεγάλες τεχνολογικές εταιρείες (Big Tech), όπως συχνά αναφέρονται –θα προσπαθήσω πραγματικά να μην χρησιμοποιήσω αυτόν τον όρο εδώ σήμερα, αλλά είναι διαφωτιστικός– προετοιμάζονταν ουσιαστικά για αυτή τη μέρα με τον έναν ή τον άλλον τρόπο τα τελευταία 25 χρόνια. Άρα, οι περίπου 50 αγωγές κατά των εργαστηρίων AI που έχουν κατατεθεί μέχρι σήμερα, οι οποίες αξίζει να διαβαστούν – ξέρω ότι είναι λίγο δύσκολο, αλλά αξίζει τον κόπο– είναι ίσως οι καλύτερες πηγές για να μάθουμε τι πραγματικά συμβαίνει “κάτω από το καπό” με τα πνευματικά δικαιώματα σε αυτά τα μέρη. Και όχι μόνο τα πνευματικά δικαιώματα, αλλά και αυτό που χαλαρά αποκαλούμε δικαιώματα των καλλιτεχνών, επειδή η παραβίαση –και αυτό είναι το σημείο που θέλω όλοι να εμπεδώσουν– η παραβίαση έχει ήδη συμβεί. Η παραβίαση έχει ήδη συμβεί σε τεράστια κλίμακα. Εντάξει; Και αυτό θα πρέπει να γίνει προφανές όταν αρχίσετε να διαβάζετε αυτές τις υποθέσεις, και νομίζω ότι ισχύει πιθανότατα για όλα τα εργαστήρια AI, σίγουρα για τα κορυφαία (frontier labs).

Για παράδειγμα, στις ΗΠΑ ακούτε για τη θεμιτή χρήση (fair use). Λοιπόν, τι είναι η θεμιτή χρήση; Αυτό το δόγμα είναι μια καταφατική υπεράσπιση (affirmative defense). Σε τι; Στην παραβίαση. Γιατί να προβάλεις μια καταφατική υπεράσπιση; Επειδή παραβιάσες τον νόμο. Γι' αυτό χρειάζεσαι την υπεράσπιση. Άρα, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό έχει συμβεί, σωστά;

Αυτό που πρέπει να θυμόμαστε είναι ότι όταν αρχίζεις να προσπαθείς να βρεις διέξοδο από αυτή την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε όλοι τώρα, είναι ότι η αποκατάσταση απαιτεί απαραίτητα ένα αναδρομικό στοιχείο. Δεν πρόκειται πραγματικά να "ξε-εκπαιδέυσετε" αυτά τα συστήματα. Μόλις απορροφήσουν το περιεχόμενο, αυτό πηγαίνει στη μνήμη των βαρών του μοντέλου (model weights memory). Ζει μέσα στη μηχανή, ακόμα κι αν το αφαιρέσετε πραγματικά από το υλικό εκπαίδευσης, από τον αγωγό εκπαίδευσης. Είναι λοιπόν απλώς θεωρητικό, ξέρετε, ότι θα μπορέσετε να το αντιστρέψετε αυτό. Αυτό το πλοίο έχει σαλπάρει, και σάλπαρε πολύ καιρό πριν, και σαλπάρει πιθανότατα σχεδόν κάθε λεπτό της κάθε μέρας. Επομένως, δεν πρόκειται να κάνουν επανεκπαίδευση, σωστά; Δεν θα το κάνουν αυτό. Δεν θέλω να υπονοήσω ότι έχω όλες τις απαντήσεις, αλλά θέλω να υπονοήσω ότι αναγνωρίζω το πρόβλημα. Δεν είναι ώρα να σχηματίσουμε τετράγωνο, να κυκλώσουμε τις άμαξες ή να αποθηκεύσουμε προμήθειες για την πολιορκία, επειδή αυτές οι μέρες έχουν περάσει. Τα Ορκ είναι έξω από την πύλη του Helm's Deep, εντάξει; Και σκοπεύουν να πάρουν το κάστρο. Και σκοπεύουν να το κρατήσουν αφού το πάρουν. Οπότε τώρα είμαστε σε μάχη σώμα με σώμα, είμαστε σε μια οδομαχία, και είναι καιρός να αρχίσουμε να φερόμαστε ανάλογα. Αυτά λοιπόν.

Θα σας πω λίγα λόγια για την κατάθεσή μας στην έρευνα και διαβούλευση για την Τεχνητή Νοημοσύνη (AI) του Γραφείου Πνευματικής Ιδιοκτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου (UK IPO). Αυτό έγινε υπό την αιγίδα του Artists Rights Institute. Είμαστε ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός 501(c)(3) που ιδρύσαμε ο David Lowery, η Nikki Rowland και εγώ το 2023. Ο David, για όσους δεν τον γνωρίζουν, ήταν ιδρυτικό μέλος των Cracker και των Camper Van Beethoven, και είναι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Τζόρτζια στη σχολή διοίκησης επιχειρήσεων, όπου διδάσκει στο πρόγραμμα επιχειρήσεων – επίσης γνωστός στο Spotify ως "ενάγων" (αστειεύομαι...) Η Nikki ήταν ιδρύτρια του Austin Music Foundation, και εγώ είμαι εγώ. Ο ιστότοπός μας είναι artistsrightsinstitute.org. Έχουμε το ενημερωτικό δελτίο και το blog Artists Rights Watch, το οποίο βρίσκεται στο artistsrightswatch.com, και έχουμε επίσης ένα podcast, το οποίο μπορείτε να βρείτε όπου ακούτε τα podcast σας.

Μια σύντομη αναφορά, εφόσον βρισκόμαστε στην Αθήνα: Προμηθέας Δεσμώτης: η ΤΝ δίνει πραγματικά μάχη ενάντια στον έλεγχο, σωστά; Δεν αφορά μόνο τα πνευματικά δικαιώματα, δεν αφορά μόνο τα δικαιώματα των καλλιτεχνών, αφορά κάθε είδους έλεγχο. Αυτοί οι τύποι δεν θέλουν να ελέγχονται. Και θα σας δώσω μερικά παραδείγματα για το πώς αυτό αληθεύει και πώς μπορώ να το αποδείξω.

Αλλά μια προειδοποίηση: τρέχουμε ολοταχώς σε μια πορεία προς την υπερνοημοσύνη (super-intelligence), και το τι σημαίνει αυτό, είναι ασαφές, σωστά; Σας παραπέμπω λοιπόν στο έργο της Human Artistry Campaign. Μόλις κάναμε ένα πάνελ στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο στην Ουάσιγκτον που συνδιοργανώσαμε με το Kogod School of Business, το οποίο είναι η σχολή διοίκησης επιχειρήσεών τους. Υπέροχοι άνθρωποι εκεί. Και η Dr. Moiya McTier ήρθε μαζί μας σε αυτό το πάνελ. Είναι η επικεφαλής της Human Artistry Campaign. Τους συστήνω σε εσάς σχετικά με αυτό το θέμα της διατήρησης της ανθρωπιάς σε αυτή την κατάσταση. Humanartistrycampaign.com. Και υπάρχει επίσης ένας άλλος καθηγητής ονόματι Max Tegmark στο MIT που είναι μέλος μιας ομάδας που ονομάζεται Future of Life Institute, και σας τους συστήνω επίσης.

Όταν λοιπόν μιλάμε για ΑΙ, όλα αυτά θα πρέπει να ακούγονται κάπως γνώριμα αν ασχολείστε με αυτό το θέμα για καιρό. Είναι κάπως σαν το Internet 1.0, σωστά; Και είναι σίγουρα έτσι από οικονομική άποψη. Και αν θυμάστε, το Internet 1.0 ουσιαστικά μεγάλωνε, μεγάλωνε, μεγάλωνε, τελικά ξέμεινε από τα χρήματα των άλλων και μετά κατέρρευσε, σωστά;

Και εκείνες τις μέρες, βλέπατε συμφωνίες μεταφοράς (carriage deals), οι οποίες, στην απλή περίπτωση, ήταν σαν η AOL να έκανε μια επένδυση στην εταιρεία σας και μετά εσείς να γυρίζατε και να κάνατε μια συμψηφιστική αγορά διαφημιστικών εσόδων από αυτούς, ή διαφημιστικού χώρου από αυτούς, σωστά;

Και την πρώτη φορά που είδα ένα από αυτά τα πράγματα, σκέφτηκα: "Αυτό είναι πυραμίδα Ponzi", ξέρετε; Αλλά το ίδιο πράγμα συμβαίνει ξανά με την ΑΙ, όπου υπάρχουν αυτές οι κυκλικές συμφωνίες. Η NVIDIA επενδύει στη μία, και μετά αυτοί επενδύουν στην OpenAI, και μετά αγοράζουν χρόνο διακομιστή από κάποιον άλλον, και πάει λέγοντας.

Πολλές από αυτές τις εταιρείες υπήρχαν το 1999, αλλά τώρα έχουν πολύ υψηλότερες αποτιμήσεις και έχουν επίσης όλους τους ίδιους δικηγόρους. Και ως δικηγόρος, ξέρετε, αυτό είναι κάπως σαν τη "Μέρα της Μαρμότας" να συναντά το "Palm Springs", καταλαβαίνετε τι εννοώ; Είναι λες και, δεν μπορούν να βρουν κάτι άλλο να κάνουν; Πρέπει να το ξανακούσω αυτό; Αλλά είναι πολλοί, πολλοί, πολλοί από τους ίδιους ανθρώπους. Και, φυσικά, είναι η επόμενη γενιά που έχουν φέρει μαζί τους αυτοί οι άνθρωποι. Οπότε θα πρέπει να ακούγεται πολύ γνώριμο. Είναι σαν το Internet 1.0.

Πάντα λέω ότι θέλουν να τρέξουν γρήγορα και να παραλείψουν πράγματα (skip things). Την πρώτη φορά, ήταν "τρέξτε γρήγορα και σπάστε πράγματα" (break things). Τώρα, είναι "τρέξτε γρήγορα και παραλείψτε πράγματα"... Και το βλέπετε αυτό τώρα με την επανεξέταση του "μη σπάτε το Διαδίκτυο", το οποίο ακούγαμε όλοι κατά τη διάρκεια της οδηγίας για τα πνευματικά δικαιώματα. Τα εργαστήρια AI χαρακτηρίζουν τα ίδια τα πνευματικά δικαιώματα, τα δικαιώματα ονόματος, εικόνες και ομοιότητας, το δικαίωμα της δημοσιότητας, το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής, ως ρύθμιση που εμποδίζει την καινοτομία, σωστά; Είναι λοιπόν όλα χιλιοπατημένα μονοπάτια. Αλλά αυτή τη φορά, έχουν πολύ μεγαλύτερη πολιτική δύναμη και δεν σκοπεύουν να αδειοδοτήσουν τίποτα για το οποίο δεν υποχρεώνονται να αδειοδοτήσουν, σωστά; Επομένως, επιστρέφουμε και πάλι στην οδομαχία. Και αυτό είναι αληθινό, εντάξει; Μόλις το είδαμε αυτό με το λεγόμενο μορατόριουμ της AI ενάντια στους πολιτειακούς νόμους στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό ήταν κάτι σαν μάχη με έναν τύπο ονόματι David Sacks στον Λευκό Οίκο.

Κάθε κέντρο δεδομένων (data center), από τα οποία υπάρχουν πολλά, βρίσκεται ουσιαστικά στην περιφέρεια κάποιου. Αυτό σας δίνει μια ιδέα για το πόσα κέντρα δεδομένων υπάρχουν σε όλο τον κόσμο. Αυτό είναι το Ηνωμένο Βασίλειο, και αν μπορείτε να δείτε εκεί κάτω γύρω από το Λονδίνο, υπάρχουν 187 κέντρα δεδομένων στην περιοχή του ευρύτερου Λονδίνου. Άρα, όλο αυτό είναι μεγάλη πολιτική επιρροή. Προφανώς, ο κίνδυνος ενός νέου "ασφαλούς λιμένα" (safe harbor) είναι ότι όταν λένε θεμιτή χρήση και λένε εξαίρεση για εξόρυξη κειμένου και δεδομένων (text and data mining), αυτό που εννοούν είναι safe harbor. Δεν θέλουν να ρυθμίζονται με κανέναν τρόπο. Αυτό το μορατόριουμ της AI κατά των πολιτειακών νόμων πέρασε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων στις Ηνωμένες Πολιτείες και καταψηφίστηκε ηχηρά στη Γερουσία, αλλά μόνο κατά τύχη, όταν οι άνθρωποι κατάλαβαν πραγματικά τι περιείχε.

Και αυτό θα εμπόδιζε την εφαρμογή πολιτειακών νόμων όπως για την προστασία των καταναλωτών, που στις Ηνωμένες Πολιτείες, στο ομοσπονδιακό μας σύστημα, ρυθμίζεται σε πολιτειακό επίπεδο. Έτσι, η προστασία των καταναλωτών, η ιδιωτικότητα, η ασφάλεια των παιδιών, η χωροθέτηση κέντρων δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων αυτών των πυρηνικών εργοστασίων που θέλουν να χτίσουν ως σταθμούς παραγωγής ενέργειας, οι γραμμές μεταφοράς ενέργειας – όλα αυτά θα είχαν εμποδιστεί από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση και θα είχαν ακυρωθεί, αλλά ευτυχώς κάτι τέτοιο αποφεύχθηκε. Ωστόσο, θα επιστρέψει. Και αυτό που πραγματικά θέλουν είναι ένα αναδρομικό “ασφαλές λιμάνι” όπως πήραν με το Music Modernization Act, το οποίο πάντα έλεγα ότι ήταν μεγάλο λάθος, και αυτή η διόρθωση είναι ο μόνος τρόπος που μπορούν να διορθώσουν το παρελθόν τους και να προστατεύσουν το μέλλον τους. Είναι πολύ σημαντικό αυτή τη στιγμή, επειδή πολλά από αυτά θα διαμορφώσουν τα παγκόσμια πρότυπα.

Ο κανονισμός της ΕΕ για την πνευματική ιδιοκτησία θα έχει αντίκτυπο στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ότι κι αν καταλήξουν να επινοήσουν θα έχει αντίκτυπο, αλλά και οι δικαστικές διαμάχες στις ΗΠΑ θα έχουν επίσης αντίκτυπο. Και θέλω να μιλήσω λίγο για τα style prompts (εντολές ύφους) γιατί αυτό είναι κάτι που δεν αναφέρεται πολύ συχνά και πρέπει να αναφέρεται περισσότερο.

Αν πείτε σε αυτές τις ΑΙ, ξέρετε, “Γράψε μου ένα σόλο κιθάρας” –και αυτό επηρεάζει και τους μη βασικούς μουσικούς, σωστά;– “Γράψε μου ένα σόλο κιθάρας σαν τον Eric Clapton”. Αυτό το στυλ δεν αποτελεί πνευματική ιδιοκτησία ως γενικός κανόνας, αλλά είναι απόδειξη σχεδιαστικών επιλογών που έχουν κάνει για να εκμεταλλευτούν το όνομα, την εικόνα, την ομοιότητα, το στυλ, τον τόνο, τη φωνή μη βασικών καλλιτεχνών, σωστά;

Ρώτησα λοιπόν το ChatGPT να μου γράψει ένα σόλο όπως ο Eric Clapton, και ήξερε ακριβώς τι να κάνει, σωστά; Είπε, “Ω, θα το θέλατε στην εποχή των Cream; Θα το θέλατε στην εποχή του Layla; Ξέρετε, πώς θα το θέλατε...” Και έτσι άρχισε, “Εδώ είναι όλα τα χαρακτηριστικά ενός τόνου Eric Clapton”. Και κατεβαίνει ακριβώς εκεί, και στην πραγματικότητα μου παρείχε κάποιον κώδικα για να τροφοδοτήσω μια πλατφόρμα ΑΙ ή μια συσκευή που χρησιμοποιεί αυτή τη γλώσσα, σωστά; “Και ορίστε οι προεπιλογές (presets). Θα τα κάνουμε όλα αυτά επίσης. Και αν θέλετε την εποχή

Layla, και αν θέλετε τη σύγχρονη εποχή", σωστά; Άρα, είναι όλα εκεί. Είναι όλα εκεί. Και έτσι, σε αυτό που καταλήγει στο τέλος της ημέρας είναι απλή, παλιά πειρατεία, και αυτό βλέπουμε στις δικαστικές διαμάχες στις ΗΠΑ, σωστά;

Και θα μιλήσω πολύ σύντομα γι' αυτό. Ένα από τα πράγματα που είναι κοινά μεταξύ των δύο υποθέσεων που είδαμε να αποφασίζονται πρόσφατα, που είναι η υπόθεση Bartz εναντίον Anthropic και η Kadrey εναντίον Meta –πρόκειται και στις δύο περιπτώσεις για βιβλία– είναι ότι και στις δύο περιπτώσεις, η AI έκλεψε μέσω απλών παλιών πειρατικών ιστοσελίδων, και στην περίπτωση της Kadrey και της Meta, ήταν το BitTorrent, εκατομμύρια αντίγραφα έργων, βιβλίων, σωστά;

Και η ιδέα ότι το έκαναν αυτό μόνο με βιβλία μου φαίνεται απίστευτη. Είμαι σίγουρος ότι το έχουν κάνει αυτό με τα πάντα. Είμαι σίγουρος ότι έχουν χρησιμοποιήσει αυτές τις πειρατικές ιστοσελίδες για τα πάντα. Είναι ο μεγαλύτερος διακανονισμός για παραβίαση πνευματικών δικαιωμάτων στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, στην υπόθεση Barts, και συμβιβάστηκαν επειδή θα πήγαιναν σε δίκη.

Και δεν ήθελαν να πάνε σε δίκη. Τώρα, η Meta θα πάει σε δίκη μέχρι στιγμής. Δεν έχουν διευθετήσει την υπόθεση, αλλά έχουν προγραμματιστεί να πάνε σε δίκη τους επόμενους μήνες. Η αναδρομική διόρθωση ήταν ότι ο δικαστής σκέφτηκε αυτή την ιδέα ότι κατά κάποιο τρόπο τα μόνα βιβλία που θα έπρεπε να μπορούν να αποζημιωθούν ως μέρος αυτού του ταμείου διακανονισμού \$1,5 δις ήταν βιβλία που είχαν αριθμό ISBN, είχαν κλαπεί και είχαν κατοχύρωση πνευματικών δικαιωμάτων (registration).

Τώρα, αυτή η υπόθεση με την κατοχύρωση πνευματικών δικαιωμάτων είναι μια μοναδική ιδιομορφία των ΗΠΑ, σωστά; Επειδή αυτό είναι που σου δίνει πρόσβαση σε θεσμοθετημένες αποζημιώσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αλλά όλοι εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών, θα πρέπει να τεντώσετε τα αυτιά σας όταν το ακούτε αυτό, επειδή μάλλον δεν έχετε καμία κατοχύρωση.

Εννοώ, δεν θα χρειαζόταν απαραίτητα να έχετε κατοχυρώσεις. Και αυτό είναι γνωστό έδαφος όσον αφορά το αν επιτρέπεται καν βάσει συνθηκών, αλλά θα το δεχτούμε όπως είναι, επιτρέπεται. Αλλά είναι ένας περίεργος τρόπος για να επιτευχθεί διακανονισμός, επειδή δεν υπάρχει βάση δεδομένων που να συνδέει όλα αυτά τα διαφορετικά κομμάτια πληροφοριών. Πώς στο καλό θα το κάνεις αυτό, σωστά; Άρα θα πρέπει να κατασκευάσεις μια βάση δεδομένων που θα επιτρέψει

στην εταιρεία διακανονισμού ομαδικών αγωγών να σου πει αν έχεις ένα βιβλίο που εμπλέκεται, σωστά;

Και αν γνωρίζετε αυτές τις εταιρείες διακανονισμού ομαδικών αγωγών, από τις οποίες έχουμε μερικές στις Ηνωμένες Πολιτείες, ξέρετε, θα μπορούσαν να ασχολούνται με αρώματα τη μία μέρα, με σκυλοτροφές την άλλη. Ξέρετε, εννοώ, δεν υπάρχει τίποτα μοναδικό σε αυτό, και αυτό δεν λέγεται για να τις μειώσω. Απλώς αυτή είναι η δουλειά στην οποία βρίσκονται, σωστά; Διευθετούν ομαδικές αγωγές από όλους τους ενδιαφερόμενους. Οπότε είναι κάπως τρελό.

Έχω αυτό το διάγραμμα Venn αν θέλει να το δει κανείς. Υπάρχει ένα μικρό τμήμα από αυτό, εκείνο το ροζ στην πάνω αριστερή γωνία, αυτά είναι τα έργα που ξέρουμε ότι θα συμπεριληφθούν. Όλα τα υπόλοιπα είναι έργα που θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν, ίσως συμπεριληφθούν, ίσως να μην συμπεριληφθούν, ή εξαιρούνται, σωστά; Άρα αυτή είναι ανά κατηγορία η πλειοψηφία των βιβλίων που θα είχαν κλαπεί. Δεν ξέρουμε τι πραγματικά έκλεψαν, γιατί; Η λίστα με τα κλεμμένα έργα είναι εμπορικό μυστικό και αναφέρεται έτσι στον διακανονισμό. Δεν θα υποχρεωθούν να δημοσιεύσουν τη λίστα πουθενά. Έχουν μια λίστα με δυνατότητα αναζήτησης, αλλά δεν πρόκειται να σου πουν. Εσύ πρέπει να τους πεις, σωστά; Τρέλα.

Οπότε θα τρέξω λίγο προς το τέλος, αλλά βασικά, αυτό που έχετε σε όλους αυτούς τους διακανονισμούς, σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, είναι μια κατάσταση όπου φαίνεται προφανές ότι εμπλέκεται μαζική πειρατεία και πρέπει να υπάρξει κάποιου είδους αναδρομική διόρθωση. Έχω κάποια εμπειρία με αυτό από τη συνεργασία με τον Shawn Fanning στη δεύτερη εταιρία του, τη SnowCap, αλλά αυτό ήταν πολλά χρόνια πριν και αυτή η εταιρία δεν υπάρχει πια, και πραγματικά δεν υπάρχει κανείς εκεί έξω που να έχει μια έτοιμη λύση για να τα βγάλει πέρα με αυτά τα πράγματα.

Και αυτό αφορά τις εισροές (inputs). Δεν έχουμε μιλήσει καν για τις εκροές (outputs), σωστά; Αυτό είναι μόνο για τις εισροές, όπου έχετε πραγματικά ένα σταθερό σημείο σε έναν κόσμο που γυρίζει, επειδή προήλθε από κάπου, σωστά; Οπότε πρέπει απλώς να βρείτε τι είναι. Θα σταματήσω λοιπόν εδώ, και υποθέτω ότι θα καλέσουμε το πάνελ τώρα, σωστά; Σας ευχαριστώ όλους.

Chris Castle,
Ινστιτούτο για τα Δικαιώματα των Καλλιτεχνών (ARI)